

Jørgen Jørgensen: Da Lovforslaget var til første Behandling, spurgte jeg det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), hvordan han vilde forsvare, at Retsforbundet, naar det havde stemt for Englandstraktaten, nu ikke vilde tage Konsekvenserne deraf, og hvordan Retsforbundet kunde mene, at Englandstraktatens Bestemmelser kunde opfyldes, hvis man ikke tog visse Foranstaltninger, idet Traktaten havde medført, at vi maatte forpligte os til Indkøb af Varer i England til en betydeligt højere Pris, end de samme Varer kunde købes til i et andet Land, og om det ærede Medlem mente, at den private Købmand vilde handle paa den Maade, at han købte sine Kul i England til en højere Pris, end der var Mulighed for at faa Kullene til andre Steder.

Det ærede Medlem gik dengang uden om Spørgsmaalet og henviste til, at Retsforbundet havde stemt for Englandsoverenskomsten under Henvisning til Udenrigsministerens Udtalelse om, at dette var en frivillig Overenskomst. Men det ærede Medlem maa dog kunne se saa meget af den Udtalelse, som Udenrigsministeren dengang fremsatte, at dette var en frivillig Overenskomst, naturligvis betød, at Erhvervene frivilligt og Erhvervene alene havde skabt Grundlaget for denne Overenskomst, men at intet Menneske vilde kunne mene, at denne Overenskomst kunde gennemføres, hvis man ikke ved Statsforanstaltninger gjorde det muligt at faa Vareindkøbene placeret i England, selv om det var til højere Priser end andetsteds. Og der er ikke noget Menneske, der vil læse Udenrigsministerens Tale, som ikke vil give mig Ret heri (*Oluf Pedersen:* Jo!)... At det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen siger jo, er ikke Udtryk for, at forstandige Mennesker vilde give Tilslutning dertil.

Nej, det, Udenrigsministeren har sagt, er dette, at der er sluttet en Aftale, hvorefter Erhvervene indbyrdes er blevet enige om, at naar Landbruget kunde sælge sine Varer i England, vilde man forpligte sig til at gøre Indkøbene i England selv til Priser, som laa over, hvad man andetsteds maatte betale. Det var det frivillige, men enhver kan sige sig selv, at denne Ordning ikke kunde praktiseres, hvis der ikke var en bestemt Regel om, at Indkøbene skulde foregaa derovre. Tror det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at enhver Købmand, selv om hans Organisation havde forpligtet sig til at købe her og der, vilde føle sig i den Grad bundet deraf, at han ikke købte andetsteds, hvis han kunde købe billigere?

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) er paa dette som paa andre Omraader paa Kant med sig selv. Det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, naar Retsforbundet stemmer for Udgifter i dette Ting, naar de forleden Dag stemte for, at Staten skal overtage Udgifter, som Kommunerne skulde være fri for, til arbejdsløse, vil de bagefter, naar Midlerne skal skaffes til Veje, sandsynligvis sige, som de har sagt over for alle andre Ting: Pengene til disse Formaal skaffer vi igennem en Grundskyld. Men hvis vi ikke kan faa den Grundskyld, maa vi skaffe Indtægterne paa anden Maade, og saa falder de over os og siger: Dér kan I se, hvilke Mennesker det er. Retsforbundet vil paa den ene Side staa over for Befolkningen som dem, der har social Forstaaelse og vil hjælpe Folk, der er vanskeligt stillede, selv om det strider mod deres Program, men naar Midlerne skal skaffes til Veje til de Formaal, de har stemt for, lader de os om at skaffe Pengene og bebrejder os bagefter den Maade, hvorpaa i har skaffet dem, og som var den eneste Maade, hvorpaa de kunde skaffes.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremhævede som det væsentligste i Venstres Forslag i Sammenligning med Flertallets Forslag til Valutaordning, at Venstre stillede det handelspolitiske i højere Grad i Forgrunden. Der er jo ikke i noget Parti her Uenighed om, at de Varer, der er Brug for, for at vi kan sælge Varer her fra Landet, alle de Varer, der er Brug for af Hensyn til Landets Handelspolitik, skal stilles til Raadighed. Det, der er Problemet, er, om man samtidig skal tage Hensyn til, om Landets Handelsbalance kan holdes i Orden. Det valutamæssige i denne Lov bestaar kun i, at man siger, at ved den Handelspolitik og Valutapolitik, der føres, skal man have for Øje, at Landets Betalingsbalance holdes i Orden. Jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var enig heri, og saa spørger jeg: Hvad er Forskellen paa dette Punkt mellem Venstre paa den ene Side og Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti paa den anden Side? Hvad er Forskellen, hvis de vil gaa ind paa det Synspunkt, at et Land ikke i det lange Løb kan købe for mere, end det sælger — thi det er kun det, der staa i denne Formaaalsparagraf, som ikke staa i Venstres Forslag.

Naar det ærede Medlem derefter siger, at der skal tages beskæftigelsesmæssige Hensyn, saa staa derom kun dette, som har staaet i den tidligere Valutalov, at man over for en paaviselig Dumping skal kunne tage Forholdsregler. Saa spørger jeg det